

В п'яти немудрих дів...

Микола Зеров

В п'яти немудрих дів євангельської притчі
Взяла ти посох свій і свій мандрівний світоч.
Весела і струнка, в вінку живих надій,
Ступила ти на шлях на зловорожий свій.
Ти ждала дивних див, героїв сутозлотих,
А дні текли сумні, у ненастанних слотах,
Без ранків соняшних, без героїчних дій.
І згасли ранні сні, і догорів олій;
По краплі розійшлося чуття твоє багате.
На гордий дух лягли мандрівництво і втрати,
І от — настав твій час, і в той святочний час
Твій посох поламався і світоч твій погас.